

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Magomadova Khalimat împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 4 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-193/25
PIGD 2-23183009-01-3ra-09042025)*

Inadmisibilitatea cererii de recurs. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. V. Chisilița
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

9 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 20 decembrie 2023, Magomadova Khalimat a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea actului administrativ individual prin care a fost respinsă cererea sa de azil și obligarea autorității să emită un act administrativ favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a arătat că, la data de 10 februarie 2023, a depus personal cererea de acordare a azilului în Republica Moldova la Inspectoratul General pentru Migrație. Magomadova Khalimat, născută la 24 septembrie 1972 în localitatea Vedenov, Republica Cecenia, este cetățeană a Federației Ruse, de naționalitate cecenă și de religie musulmană.

3. Potrivit celor menționate în cererea de azil, reclamanta a părăsit Cecenia în anul 2006, din cauza conflictului armat ruso-cecen, stabilindu-se inițial în Polonia. În anul 2007, aceasta s-a mutat împreună cu soțul său, Suleiman Nezirov, în Germania, unde a obținut statutul de refugiată, fiind ulterior documentată cu permis de ședere provizoriu, eliberat de autoritățile germane.

4. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamanta a declarat că intenționează să revină în Ucraina, stat în care anterior și-a perfectat un permis de ședere provizoriu și unde deține un imobil. Cu toate acestea, revenirea în Federația Rusă nu este posibilă, întrucât în prezent este instituită mobilizarea parțială, iar aceasta nu dorește ca soțul ei să fie obligat să participe la acțiunile militare desfășurate de Federația Rusă în Ucraina.

5. În acest context, reclamanta solicită acordarea azilului în Republica Moldova, sub forma protecției umanitare, invocând faptul că soțul său, Suleiman Nezirov (aflat, de asemenea, în procedura de solicitare a azilului), riscă să fie urmărit și persecutat de autoritățile Federației Ruse – stat al cărui cetățean este – ca urmare a opoziției sale față de politica promovată de partidul de guvernământ. Potrivit declarațiilor reclamantei, acesta a participat anterior la conflictul armat ruso-cecen și refuză să ia parte la conflictul militar din Ucraina, mai exact, să lupte de partea Federației Ruse, ceea ce îl expune unui risc real de persecuție.

6. Reclamanta a arătat că soțul său, Nezirov Suleiman, se află în vizorul autorităților Federației Ruse și este considerat de acestea ca fiind o persoană ce prezintă un pericol pentru ordinea publică a statului. Deși, în prezent, este dificil pentru reclamantă să identifice o acțiune concretă și specifică ce ar putea fi îndreptată împotriva sa, a soțului și a fiicei lor și care ar constitui un pericol iminent

pentru viața sau integritatea acestora, totuși susține că un asemenea pericol există și este real.

7. Principalul motiv al solicitării azilului în Republica Moldova îl constituie temerea bine întemeiată, rezultată din circumstanțele expuse, că, în cazul returnării soțului în Federația Rusă, viața acestuia ar fi pusă în pericol, din cauza opoziției sale față de politicile partidului de guvernământ. În ceea ce privește posibilitatea de întoarcere în Ucraina, stat în care reclamanta deținea anterior drept de ședere legal, aceasta susține că revenirea acolo ar fi imposibilă în condițiile actuale, întrucât conflictul militar este în desfășurare, iar revenirea ar reprezenta un risc iminent pentru viața și sănătatea sa. Reclamanta a menționat că are o experiență personală traumatizantă cauzată de războiul ruso-cecen, care i-a afectat starea psihologică.

8. Totodată, reclamanta a subliniat că, în Federația Rusă, soțul său riscă să fie persecutat, supus urmăririi penale, reținut și condamnat pe nedrept, în pofida faptului că nu a fost și nu este membru al vreunei organizații militare. Aceasta a precizat că a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în mod legal, printr-un punct oficial de trecere a frontierei de stat, fără a încerca să se sustragă controlului efectuat de către Poliția de Frontieră.

9. În concluzie, reclamanta a susținut că decizia emisă de Inspectoratul General pentru Migrație privind respingerea cererii sale de azil este prematură și neîntemeiată, menționând că a luat cunoștință de conținutul acesteia la data de 6 decembrie 2023, aspect confirmat prin fișa de comunicare.

10. Reclamanta a invocat faptul că nu a avut acces la nota Serviciului de Informații și Securitate nr. E/2389r din 7 martie 2023, clasificată cu mențiunea „restricționat”, prin care s-a indicat că Magomadova Khalimat ar prezenta un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a Republicii Moldova. Nici reclamanta, nici avocatul său nu au fost informați cu privire la conținutul acestei note, ceea ce le-a pus în imposibilitate în formularea unor contraargumente sau prezentarea de probe în apărare. Mai mult, din denumirea notei nu reiese nimic concret, aceasta conținând, potrivit susținerii reclamantei, doar afirmații generale, fără individualizarea unor fapte sau circumstanțe relevante.

11. Reclamanta a subliniat că, între anii 2007 și 2016, a locuit împreună cu soțul său în Germania, unde a beneficiat de statut de refugiat, fără ca autoritățile germane să constate vreo amenințare în persoana sa sau a familiei sale. Ulterior, în perioada 2016–2022, au locuit în Ucraina, deținând permis de ședere provizoriu și un bun imobil, fără a întâmpina dificultăți din partea autorităților ucrainene, ceea ce, în opinia sa, probează lipsa oricărui pericol real pe care familia sa l-ar reprezenta pentru ordinea publică.

12. Totodată, reclamanta a susținut că Inspectoratul General pentru Migrație – Direcția Azil și Apatridie nu a verificat în mod detaliat și obiectiv informațiile prezentate în sprijinul cererii de azil, în special aspectele ce țin de posibila urmărire și persecuție a sa și a soțului în Federația Rusă, ca urmare a opiniilor critice față de

regimul politic și a refuzului de a participa la conflictul militar din estul Ucrainei. Aceasta a invocat lipsa unei analize a temerii bine întemeiate de persecuție, precum și lipsa unei evaluări adecvate a credibilității declarațiilor formulate, în condițiile în care nu rezultă din cuprinsul deciziei contestate ce măsuri de verificare au fost întreprinse, dacă au existat asemenea măsuri și care au fost rezultatele acestora.

13. Reclamanta a mai subliniat că decizia de refuz a azilului – nr. 6026/23/DAA din 27 septembrie 2023, emisă în dosarul nr. 23MD013824 – este neîntemeiată, fiind redactată în termeni vagi, lipsiți de substanță, fără referință la fapte concrete și verificate. Ea consideră că această decizie a fost emisă în mod precipitat, fără o apreciere obiectivă, detaliată și completă a circumstanțelor invocate, fiind afectată de vicii esențiale care impun anularea acesteia de către instanța de judecată.

14. Totodată, reclamanta consideră că decizia respectivă ar fi fost adoptată în cadrul unei proceduri accelerate, deși cauza nu se încadra în ipotezele legale ce justifică aplicarea unui asemenea regim procedural, fiind vorba de o situație clasică de solicitare de azil de către persoane care susțin că sunt persecutate și urmărite în statul de origine.

15. Reclamanta a susținut că temerea sa de persecuție în cazul returnării în Federația Rusă este una reală, bine întemeiată și necombătută în mod corespunzător prin probe veridice de către Inspectoratul General pentru Migrație al Republicii Moldova. Ea a subliniat că decizia de respingere a cererii de azil lipsește de o analiză completă și detaliată a tuturor aspectelor relevante ale situației personale, familiale și a contextului general, fiind emisă în baza unor constatări generale, nefondate pe probe concrete sau pe o verificare efectivă a circumstanțelor invocate.

16. Reclamanta a accentuat că refuzul de a-i acorda o formă de protecție internațională, în condițiile în care există riscuri reale de expunere la tratamente inumane sau degradante, ar constitui o încălcare a art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Aceasta a invocat jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, menționând cauzele *Ozdil și alții c. Moldovei* (cererea nr. 42305/18), *Morgoci c. Moldovei* (cererea nr. 13421/06), *Gagiu c. României* (cererea nr. 63258/00), *Rotaru c. Moldovei* (cererea nr. 51216/06) și *Kudla c. Poloniei* (cererea nr. 30210/96), în sprijinul ideii că un refuz nejustificat al protecției poate atrage răspunderea statului pentru încălcarea drepturilor fundamentale.

17. Aceasta a criticat concluzia Direcției Azil și Apatridie potrivit căreia nu există o temere obiectivă sau subiectivă de persecuție, calificând-o drept prematură, nefundamentată și lipsită de suport probator. Reclamanta a precizat că, în cadrul interviului pentru azil, a oferit detalii concrete cu privire la faptele trăite, însă aceste aspecte nu au fost analizate în mod efectiv de autoritatea competentă. Concluzia potrivit căreia solicitanta este un simplu „migrant economic” este, în opinia acesteia, una arbitrară și incorectă.

18. Totodată, reclamanta a invocat riscurile reale la care ar fi expusă în cazul expulzării, atât ea, cât și soțul ei, Nezirov Suleiman, susținând că în Federația Rusă

acesta nu va beneficia de un proces echitabil în cazul unei eventuale atrageri la răspundere penală, având în vedere pozițiile sale critice față de regimul politic. În ceea ce privește Ucraina, ca stat de reședință legală anterioară, revenirea nu este posibilă din cauza conflictului militar în desfășurare și a traumelor psihologice suferite anterior în contextul războiului cecen.

19. Un alt aspect procedural invocat de reclamantă este faptul că decizia motivată nr. 6026/23/DAA din 27.09.2023 nu i-a fost tradusă în detaliu în limba rusă, care este limba sa de comunicare, deși în fișa de comunicare s-a consemnat contrariul. Prin această omisiune a fost încălcat dreptul său la apărare și acces efectiv la căile de atac.

20. În concluzie, având în vedere circumstanțele personale și familiale extrem de vulnerabile și riscurile invocate, reclamanta solicită:

- Anularea deciziei Direcției Azil și Apatridie nr. 6026/23/DAA din 27 septembrie 2023 privind respingerea cererii de azil;
- Obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație la acordarea protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea din 2 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Magomadova Khalimat împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei Direcției azil și apatridie nr. 6026/23/DAA din 27 septembrie 2023 cu privire la respingerea cererii de azil și obligarea acordării protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La data de 20 septembrie 2024, avocatul Morozov Sergiu, acționând în numele și în interesele doamnei Magomadova Khalimat, a depus o cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii pronunțate de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, la data de 2 septembrie 2024. Ulterior, la data de 2 decembrie 2024, a fost depusă motivarea apelului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia din 4 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de Magomadova Khalimat ca nefondat și a menținut hotărârea din 2 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

24. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că cererea de azil are un caracter individual. Prin urmare, pentru a putea fi admisă, este necesară o evaluare individuală a fiecărui caz, în cadrul căreia solicitantul trebuie să demonstreze existența unor temeri justificate de persecuție sau a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave. Totodată, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție sau de vătămare gravă la care solicitantul a fost sau riscă să fie

supus și decizia acestuia de a părăsi țara de origine. Evaluarea instanței trebuie să aibă în vedere motivele invocate în sprijinul cererii de protecție, faptele relevante privind situația din țara de origine, declarațiile și documentele prezentate de solicitant, precum și informațiile disponibile cu privire la eventualele persecuții anterioare ori riscurile de persecuție sau vătămări grave în cazul returnării. În lipsa unei astfel de legături, este dificil de concluzionat că solicitantul are nevoie de protecția unui alt stat.

25. Cu privire la motivul invocat de Magomadova Khalimat în susținerea cererii de acordare a protecției pe teritoriul Republicii Moldova, instanța de apel a reținut că aceasta a declarat că a părăsit țara de origine în anul 2006, având intenția de a se stabili în Polonia. Începând cu anul 2007, s-a mutat cu soțul său, Nezirov Suleiman, în Germania, unde a locuit în baza unui permis de ședere provizoriu. Ulterior, în anul 2016, s-a stabilit împreună cu soțul în Ucraina, unde a beneficiat, de asemenea, de un permis de ședere provizoriu.

26. Totodată, instanța de apel a constatat Magomadova Khalimat nu a prezentat, nici în cadrul procedurii administrative desfășurate în fața Inspectoratului General pentru Migrație, nici în fața instanței de judecată, probe pertinente, concludente și admisibile care să ateste existența unor temeri bine întemeiate de persecuție în țara sa de origine, pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, și că, din cauza acestor temeri, nu poate beneficia de protecția statului al cărui cetățean este sau refuză să se întoarcă în acel stat.

27. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că Magomadova Khalimat a părăsit țara de origine în absența unor circumstanțe care să o constrângă în mod obiectiv să recurgă la acest demers. Mai mult, rezultă că aceasta a urmărit în principal să se stabilească în Polonia, fără a proba în mod convingător existența unor temeri de persecuție sau a unui risc real de a fi supusă unor vătămări grave în cazul revenirii în Federația Rusă. Or, nu au fost prezentate circumstanțe sau probe care să susțină existența unui astfel de risc, respectiv a unor tratamente inumane sau degradante în eventualitatea repatrierii.

28. Mai mult, din examinarea notei de interviu, instanța reține că Magomadova Khalimat nu este membră a vreunui partid politic, nu a fost condamnată penal în țara de origine, nu a fost arestată, reținută sau judecată, și nici nu a fost supusă unor acte de persecuție sau amenințări în sensul art. 46 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Din declarațiile sale rezultă că plecarea din țara de origine a fost determinată de alte motive, care nu se circumscriu noțiunii de persecuție în sensul legii.

29. În cauză s-a mai constatat că Magomadova Khalimat se află pe teritoriul Republicii Moldova din data de 27 februarie 2022, însă cererea de azil a fost formulată abia la 10 februarie 2023, după aproximativ un an de la intrarea sa pe teritoriul statului, fără a oferi o justificare convingătoare pentru acest interval de timp.

30. În aceste condiții, instanța de apel a conchis că autoritatea publică pârâtă și instanța de fond au reținut în mod corect că nu există suficiente probe pentru a stabili o probabilitate rezonabilă ca Magomadova Khalimat să fie supusă unor acțiuni care să conducă la încălcarea drepturilor sale fundamentale, susceptibile de a fi calificate drept acte de persecuție în sensul art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270/2008.

31. Totodată, în prezenta cauză a fost analizată și posibilitatea acordării protecției umanitare, în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270/2008, însă nu au fost identificate elemente care să justifice aplicarea acestei forme de protecție în favoarea lui Magomadova Khalimat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 28 martie 2025, prin intermediul poștei electronice, Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu a depus recurs împotriva deciziei din 4 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

33. Recurenta a susținut că, în speță, sunt întrunite temeiurile legale pentru casarea Hotărârii primei instanțe, precum și a Deciziei instanței de apel, întrucât instanțele inferioare nu au constatat și nu au elucidat pe deplin circumstanțele esențiale pentru soluționarea cauzei, contrar prevederilor art. 386 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Astfel, nu a fost analizată în mod corespunzător circumstanța privind pretinsa urmărire de către autoritățile statale ale Federației Ruse a soțului recurenteii, Nezirov Suleiman, element relevant pentru aprecierea temerilor invocate de Magomadova Khalimat în susținerea cererii de azil.

34. Totodată, recurenta a invocat că presupusele circumstanțe considerate constatate de către prima instanță și instanța de apel nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar concluziile instanțelor se află în contradicție cu ansamblul probator și cu realitatea situației de fapt.

35. De asemenea, recurenta a susținut că a fost încălcat dreptul său la apărare, întrucât Decizia motivată nr. 6026/23/DAA din 27 septembrie 2023, privind respingerea cererii de azil (dosar nr. 23MD013824), nu i-a fost tradusă detaliat în limba rusă, limba sa de comunicare, deși în fișa de comunicare se menționează formal existența traducerii. Lipsa unei traduceri reale și accesibile a actului procedural echivalează, în opinia recurenteii, cu o încălcare flagrantă a dreptului la apărare, contrar art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

36. În plus, recurenta susține că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel se întemeiază, în mod determinant, pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate în cauză, aspect care, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din

Codul de procedură civilă, constituie temei de admitere a recursului. Un temei similar este reglementat și de art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

38. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

39. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

40. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Morozov Sergiu la data de 24 martie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 126).

42. Astfel, cererea de recurs depusă de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu la data de 28 martie 2025, este în termen. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

43. Din analiza prevederilor art. 245¹–246, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

44. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia

instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

45. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

46. Prin urmare dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

47. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

48. Din analiza recursului declarat de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu rezultă, că recurenta a invocat prevederile art. 245¹ alin.(1) lit. d) din Codul administrativ și anume faptul că decizia contestată este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

49. Noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr. 246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

50. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident

nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

51. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

52. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

53. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

54. Curtea reiterează că admisibilitatea recursului trebuie analizată prin prisma rolului constituțional și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care este aceea de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii în materia contenciosului administrativ. Astfel, motivarea cererii de recurs trebuie să reflecte nu doar nemulțumirea față de soluția instanței de apel, ci și necesitatea clară de intervenție a instanței supreme în vederea corectării unei erori de drept semnificative ori a consolidării practicii judiciare. Filtrul de admisibilitate instituit de art. 245¹ și 246 din Codul administrativ nu este formal, ci unul de fond, esențial, menit să respingă acele recursuri care nu ridică veritabile probleme de legalitate.

55. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

56. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul declarat de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu.

57. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Magomadova Khalimat, reprezentată de avocatul Morozov Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă